

Ved Folketingsmanden for Skanderborg Amts 5te Valvkreds (Jacob Christensen) er modtaget et Andragende fra fhv. menig Arnold Nielsen Bak (Linæa) om Invalideunderstøttelse.

Disse Andragender ville til sin Tid blive tilstillede det Udvalg, der kommer til at behandle Finanslovsforslaget.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af eneste Behandling af Forslag til Beslutning af Folketinget af Folketingsmanden for Viborg Amts 5te Valvkreds (Anders Nielsen) m. fl.

Forhandlingen genoptoges.

Konseilspræsidenten (J. C. Christensen): Naar jeg har ønsket at tage Ordet umiddelbart, efter at Ordførerne for de forskellige Grupper have udtalt sig, er det, fordi jeg ønsker at sige, til hvilket Forslag Ministeriet kan slutte sig. Ministeriet slutter sig til det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valvkreds (Anders Nielsen) m. fl. Dette Forslag er et kort og klart Svar paa Trontalen, og det er tillige et Svar, som er i Overensstemmelse med den Politik, som Valgene have anvist.

Der er under denne Forhandling talt en Del om det foretagne almindelige Folketingsvalg; man tillade ogsaa mig at gøre et Par Bemærkninger om dette. Ved Folketingsvalget og forud for Valget fremkom der en hel Del Udtalelser om Samlingspolitik. Efter mit Skøn gjorde to Slags Samlingspolitik sig gældende ved Folketingsvalget. Den første Slags var en Samlingspolitik, som bestod i, at forskellige Grupper arbejdede sammen for at udrydde, om det var muligt, Ministeriet og dets Tilhængere. Jeg behøver i den Henseende kun at minde om det Samarbejde, der fandt Sted mellem Højre, det saakaldte radikale Venstre og Socialdemokraterne i den Retning, jeg har nævnt. Naar jeg nævner Valgkredse som Kerteminde, Faaborg, Lemvig, Vestervig, Storeheddinge — ja, jeg kunde nævne flere —,

er det alle sammen Valgkredse, hvor det radikale Venstre ikke kunde have mindste Haab om at sætte en Mand igennem, absolut ikke. Det eneste, det muligvis kunde have Udsigt til at udrette ved Opstillingen af Kandidater her, var at splitte Venstre og dets Stemmer, saa at Højre kunde faa sat en Mand igennem. Og dette vidste det radikale Venstre. Ikke desmindre opstillede de Kandidater, fordi Parolen var — som ogsaa et af Partiets Blade siden har oplyst —: hellere en Højremand valgt end en af Venstreministeriets Tilhængere. Den Samlingspolitik blev praktiseret forud for Valgene og ved Valgene, og at denne Samlingspolitik var til Skade for Ministeriet og dets Parti, er soleklart. At det blev til Gavn ikke for det saakaldte radikale Venstre — det blev det jo ikke —, men derimod for Højre og særlig for Socialdemokraterne, ligger saa aabent for, at det kan man ikke komme bort fra ved nogen som helst Betragtning, som søger at bortlede Opmærksomheden derfra.

Naar det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valvkreds (K. M. Klaußen) i Gaar mente, at det almindelige Folketingsvalg var ført af alle Partier imod Socialdemokraterne, tager han meget fejl. Det er for øvrigt mærkeligt, at en Mand med saa udpræget god Dømmekraft som det ærede Medlem kan have den Mening. Han har den imidlertid. Vel! Men den er ikke rigtig. Det ærede Medlem kunde overbevise sig om, at den ikke er rigtig ved at se paa de forskellige Valg. Hvorledes tror det ærede Medlem, at Valget i Roskilde vilde være blevet, om alle Socialdemokraternes Modstandere der vare gaaede samlede mod Socialdemokraterne? Det gjorde de ikke. Højre var saa forhippet paa at stille en Kandidat op der, skønt de godt vidste, de vare i Mindretal — det havde et Valg et Aars Tid forud tydeligt vist dem —, at de stillede en Kandidat op overensstemmende med deres Sindstilskyndelse — for at anvende et moderne Udtryk fra disse Dage —, og Resultatet blev, som man har set. Hvorledes vilde Udfaldet være blevet i Næstved, i Fredericia, i Randers, i Silkeborg og for Resten flere Steder, hvis alle Socialdemokraternes Modstandere vare gaaede sammen ved Valgene? Nej, det ærede Medlem tager aldeles fejl, der